

[Weikop.]

tilladt mig at rette dette spørgsmål til den højtærede undervisningsminister.

Undervisningsministeren (*Helveg Petersen*): Det ærede medlem hr. Dupont var inde på spørgsmålet om etablering af en afdeling af Danmarks lærerhøjskole i Sønderjylland. Det er en naturlig sag, at man, når mulighederne derfor er til stede, opbygger filialer af lærerhøjskolen forskellige steder i landet. Det er klart, at man her først og fremmest tænker og må tænke på de tæt bebyggede områder. Da vi her i tinget behandlede lovforslaget om tilvejebringelse af et tredje lægevidenskabeligt fakultet, pegede det ærede medlem fru Lis Groes på betydningen af, at der i Sønderjylland blev lagt en afdeling af lærerhøjskolen, og jeg udtalte ved den lejlighed, at jeg så med sympati på denne tanke. Jeg vil gerne sige her i dag til det ærede medlem hr. Dupont, at det gør jeg fremdeles, og spørgsmålet vil nærmere blive undersøgt i forbindelse med udbygningen af lærerhøjskolen. At vi øjeblikkeligt har svært ved at ekspandere i det omfang, det er ønskeligt, er en anden sag. Der er på lærerhøjskolen et påtrængende behov for en række lokalemæssige udvidelser, ganske uanset om lærerhøjskolen beholder den status, den har, eller den går over til en anden status.

Det ærede medlem hr. Bækgaard var inde på tanken om en sammenlægning af de to institutioner: Danmarks lærerhøjskole og Danmarks pædagogiske institut. Den tanke har været fremme i udvalget. Der er anledning til fortsat at drøfte samarbejdsproblemet lærerhøjskolen og det pædagogiske institut imellem, men om nogen sammenlægning af de to institutioner bliver der ikke tale. Derimod vil man på alle områder, hvor det er muligt, sørge for, at der bliver et samarbejde, og undgå overlappinger.

Det ærede medlem hr. Weikop var inde på spørgsmålet om de økonomiske konsekvenser, og jeg vil gerne sige her, hvad jeg også har sagt i udvalget, at der ikke er tale om, at det, at Danmarks lærerhøjskole går over til status som højere læreanstalt, i sig selv medfører øgede udgifter. Der er en vældig udvikling i gang inden for

lærerhøjskolen, og den vil fortsætte, ganske uanset om lærerhøjskolen får tillagt denne status. Derfor kan jeg sige, at det foreliggende lovforslag ikke på den måde medfører øgede finansielle krav. Det ærede medlem hr. Weikop ved jo, at det er nødvendigt for lærerhøjskolen at kunne råde over flere lokaler, og at det er nødvendigt at blive frigjort for den forpligtelse, den i øjeblikket har til at huse en københavnsk skole på Emdrupborg. Lærerhøjskolen må under alle omstændigheder, hvis den skal have blot nogenlunde tilfredsstillende arbejdsvilkår, blive alene på Emdrupborg sammen med seminariet og det pædagogiske forskningsinstitut. Det vil ikke være muligt fortsat at være vært for en københavnsk kommuneskole, og derfor må der forelægges finansudvalget forslag om opsigelse af dette lejemål, således at vi derved kan tilvejebringe rimelige vilkår for lærerhøjskolen at virke under. Men jeg gentager, at det altså er et skridt, som under alle omstændigheder må tages, ganske uanset det forslag der her behandles, og det vil sige, at staten på den måde, hvis jeg skal tale om det finansielle, må give afkald på den hidtidige lejeindtægt, vist 340.000 kr.

Jeg kan godt sige, at vi i ministeriet overvejer muligheden af til Danmarks lærerhøjskole at knytte en statsøvelsesskole, men det er overvejelser, der ikke er ført langt frem på dette tidspunkt. Det er jo praktisk taget umuligt for os at sikre en egnet grund i nærheden af lærerhøjskolen til dette formål. Vi fortsætter altså undersøgelsen, men der foreligger ikke konkrete planer, så jeg kan ikke her nærmere gøre rede derfor. Men også her er der tale om et problem, som sådan set ikke har nogen tilknytning til den forandring, det her foreliggende lovforslag vil medføre for lærerhøjskolen.

Må jeg så have lov til at sige, at det er en betydningsfuld lovgivning, der nu står foran sin afslutning. Det er slutstenen på en lang og ihærdig kamp, som mange har deltaget i, først og fremmest lærerhøjskolens rektor, Ernst Larsen, for hvem det har været en livssag at få lærerhøjskolens anerkendelse som en højere læreanstalt gennemført. Man kan sige, at det er en selvfølgelig ting, men sådan går det ofte, at det, der for eftertiden anses for selvfølgeligt, må gennemføres